

"இலக்கிய விமர்சனத் துறையில் 'தசீய இலக்கியம்' என்ற கருத்தைப் பற்றி அந்த இயக்கம் ஈழத்தில் வலுவடந்த காலத்தில் அ.ந.கந்தசாமி பல அரிய கட்டுரைகள் எழுதியுள்ளார். அத்துடன் 'சிலப்பதிகாரம்', 'திருக்குறள்', 'எமலிஸலோலா' போன்ற பரபரப்பான கட்டுரைகள் எழுதினார். அறிவாலகவாதியான அ.ந.கந்தசாமி எழுதும் கட்டுரைகள் புதுமனநோக்குடன் இருக்கும். சிலப்பதிகாரத்தைப் பற்றி எழுதிய கட்டுரைகள் பண்டிதர் மூதல் பட்டதாரி வரைபெரும் பாலாரிடயேபெரும் சர்ச்சைகளுள்ளாகின. 'தினகரன்' வாரமஞ்சரியில் வளிவந்த 'நான் விரும்பும் நாவலாசிரியர்' என்ற கட்டுரைத் தொடரில் எமலிஸலோலாவைப் பற்றி அ.ந.கந்தசாமி எழுதிய கட்டுரை திறனாய்வு மிக்க கட்டுரை என்று எல்லாரிடயே பாராட்டயையும் பெற்றதுடன் எமலிஸலோலாவைப் படம் பிடித்துக் காட்டியது. தகவல்பகுதியினரால் வளியிடப் பெற்ற 'ஸ்ரீ லங்கா' சஞ்சிகையிலும் ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகளையும் சரித்திர நிகழ்ச்சிகளையும் நிலைக்களனாகக் கொண்ட கதைகள் எழுதியுள்ளார். வானொலியில் மலே நாட்டு நாடக ஆசிரியர்களைப் பற்றிச் செய்த விமர்சனங்கள் தினகரனில் தொடராக வளிவந்த பொழுது நாடகத்துறையிலே டுபட்டவர்கள் அதனைவிரும்பிப் பிடித்தார்கள். ஹனெறிக் ஹிப்சனின் அமரநாடகமான 'பொம்மலை வீட்டு' (The Doll House) நாடகத்தைத் தழுவிப் 'பெண்பாவை' என்ற பெயர் (நாடகத்திற்குத் தமிழ் வடிவம் கொடுத்தவர் தவேன் - யாழ்ப்பாணம்) கொடுக்கப்பட்டது. வானொலியில் இப்ஸனின் பொம்மலை வீட்டைப் பற்றி அறிஞர் அ.ந.கந்தசாமி செய்த நாடக விமர்சனம் 'பெண்பாவை'யைப் பார்த்த நாடக அபிமானிகளுக்கு இப்ஸனின் 'பொம்மலை வீட்டை'ச் சரியாக இனம் கண்டு கொள்ள உதவியது. அறிஞர் அ.ந.கந்தசாமி இலக்கிய விமர்சனத்துடன் நிலலாது ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகளையும் எழுதியுள்ளார். அவர் மகாகவி பாரதியாரின் ஞானகூர்வாகிய யாழ்ப்பாணத்துச் சாமியார் யார் என்பதை ஆராய்ந்து பாரதியாரின் ஞானகூர் யாழ்ப்பாணத்துச் சாமியார் அல்வாய்பர் அரூளம் பல தசீகர் என்ற உண்மையை நிலைநாட்டினார். அரூளம் பல தசீகர் பற்றிய விரிவான நூல் எழுதுவதற்குரிய குறிப்புக்களைச் சேகரித்துக் கொண்டிருந்தார். மகாகவி பாரதியாருக்கு 'பாரதி' பட்டம் கொடுத்த இலங்கையர் யார் என்பதை மரணமடைவதற்குச் சில மாதங்களாகக் கு முன்னால் ஆராய்ந்து கொண்டிருந்தார். உலகப் பரேழ்கி கிளியபோறாவைப் பற்றிப் பல ஆங்கில நூல்களை ஆராய்ந்து அரியதொரு கட்டுரையை 'ராதா' வார இதழில் வரைந்தார். ஆறாமுக நாவலரைப் பற்றி விரிவானதொரு நூல் எழுதப் போவதாகக் குறிப்பிட்டதுடன் அவ்வப்போது பல நாளிதழ்களில் எழுதிய கட்டுரைகளையும் ஒழுங்காகச் சேகரித்து வதை திருந்தார். மலே நாட்டு எழுத்தாளர் ஓ ஹனெறியின் சிறுகதை உத்திகளையும், திருப்பங்களையும் பாராட்டும் அ.ந.க. அவற்றை இளம் எழுத்தாளர்கள் பிடித்துப் பயனடைய வேண்டும் என்று அவற்றை மொழிபெயர்த்து வளியிட்டார். அ.ந.க. அறிஞர் பென்னாட் ஷாமூதல் பெறிஞர் பெட்ரண்ட் ரஸ்ஸல் வரை அறிந்து வதை திருந்தார். பெட்ரண்ட் ரஸ்ஸலின் 'யுத்த அராபிய உறவுகள்' என்ற கட்டுரைத் தொடர் ஒன்றை 'இன்ஸான்' வார இதழில் தொடர்ந்து எழுதினார். எப்பொழுதும் தன் எழுத்துக்களால் பிறர் பயன் அடைய வேண்டும் என்று விரும்பும் அ.ந.கந்தசாமி 'வெற்றியின் இரகசியங்கள்' என்ற தத்துவநூல் ஒன்றினையும் எழுதியுள்ளார். இது தமிழகத்தில் பாரி நிலையைத் தாரால் வளியிடப்பட்டதுள்ளது. இஃது எல்லா வகையிலும் சிறந்து வாழ்க்கையைப் பிடிப்பிக்கும் நூலாகும்."

'இரூபதாம் நூற்றாண்டு ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியம்' என்னும் அரியதொரு ஆய்வு நூலை முனைவர் களான சி. மெளனகூர் முன் மெள. சித்திரலகோன் & எம். ஏ. நுஃமான் ஆகியோர் எழுதியுள்ளனர். அதில் 'விமர்சனம்' என்னும் பகுதியில் அ.ந.க.வின் பங்களிப்பு பற்றிக்

குறிப்பிடுகையில் ,

"இவ்வாறு 1940 ஆம் ஆண்டுகளிலேயே நவீன இலக்கிய விமர்சன முயற்சிகள் தொடங்கப்பட்டன எனினும் 50 ஆம் 60 ஆம் ஆண்டுகளில் தான் ஈழத்தில் அவை சிறப்பாக வளர்ச்சியுற்றன. 50ஆம் ஆண்டுகளில், அதிலும் குறிப்பாக 1956 க்குப் பிறகு ஏற்பட்ட அரசியல் மாற்றத்ததைத் தொடர்ந்து ஈழத்தில் ஏற்பட்ட தசீய பண்பாட்டு உணர்ச்சியின் விளைவாக இலக்கியத்திலும் தசீய தனித்துவச் சிந்தனை வளர்ச்சியுள்ளது. இதன் பிறகு தசீய இலக்கியம் என்ற கோட்பாடு வடிவம் பெற்றது. 50 ஆம் ஆண்டுகளின் பிற்பகுதியில் இருந்து 60 ஆம் ஆண்டுகளின் முற்பகுதி வரை, ஈழத்தின் இலக்கிய மடேகைகளிலும், பத்திரிகை சஞ்சிகை போன்ற பொதுத் தொடர்புச் சாதனங்களிலும் தசீய இலக்கியம் பற்றிய சர்ச்சைகள் நடப்பெற்றன. ஈழத்தின் முக்கியமான எழுத்தாளர்கள் பலர் இதில் கலந்து கொண்டனர். ஆங்கில இலக்கியத்துக்கும் அமெரிக்க இலக்கியத்துக்கும் இடையே உள்ள வேற்றுமைகளை உதாரணமாகக் கொண்டு தமிழக இலக்கியத்துக்கும் ஈழத்து இலக்கியத்துக்கும் இடையே அழுத்திக் கபறினர். தசீய இலக்கியம் பற்றி எழுதிய அ.ந.கந்தசாமி பின்வருமாறு குறிப்பிட்டார்.

'ஒரு மொழிக்கு ஒரு இலக்கியம் என்பது மொழிகள் கடந்து பரவி நிலப்பெற்ற இக் காலத்துக்கு ஒவ்வாது. கடந்த இருநூற்றாண்டுகளாக வளர்ச்சி பெற்றுவரும் ஆங்கில மொழி பல தசீய இலக்கியங்களதைத் தன்னகத்தே கொண்டிருக்கின்றது. இன்று நாம் வறும்மனதே ஆங்கில இலக்கியம் என்று கபறினால் அது அமெரிக்க இலக்கியத்தையோ ஆஸ்திரேலிய இலக்கியத்தையோ கனடிய இலக்கியத்தையோ குறிக்காது. தசீய இலக்கியம் என்ற நமது இயக்கம் சர்வதசீயத்துக்கு முரண்பட்ட ஒன்றல்ல. உயிருள்ள இலக்கியத்துக்கு தசீய சமுதாயப் பின்னணி அவசியம். இவ்விதப் பின்னணியில் உருவாகும் தசீய இலக்கியமே காலத்தையும் கடலையும் தாண்டி சர்வதசீயங்களையும் ஈர்க்கும் வல்லமை பெற்றதாகும்.'

இக்காலப் பகுதியிலே நாவல், சிறுகதை போன்ற படப்பிலக்கியத்துறையில் ஈழத்து வாழ்க்கையதாரத்தப் பிரவமான வடிவம் பெற்றது என்பதன்மூன் அத்தியாயங்களில் பார்த்தோம். அதைப் பலப்படுத்துகின்ற பிரகஞ்சைப் பிரவமான இலக்கிய சித்தாந்த வளிப்பாடாகவே இத்தசீய இலக்கியக் கோட்பாடு அமைந்தது. தசீய இலக்கியம் என்பது எவ்வித வேறுபாடும் காட்டாது முழு மொத்தமான தசீயப் பண்பாட்டையும் உள்ளடக்கும் ஓர் இலக்கியக் கோட்பாடாகும். ஆனால் அதற்குள்ளே வரக்க முரண்பாடுகள் உள்ளன. வரக்க முரண்பாடுகளுக்கு இலக்கியத்தில் முதன்மை கொடுக்கும்போது, தசீய இலக்கியத்தின் அபியாக பிறிதொரு இலக்கியக் கோட்பாடு உதயமாகிறது. அதுவே முற்போக்கு வாதமாகும். பரந்துபட்ட வகைகளை உள்ளடக்கிய நலனையும், அவர்களின் பிரச்சினைகளையும், அவர்களது விமோசனத்துக்கான வேட்கையையும் இலக்கியத்திற்கு பிரதிபலிக்க வேண்டும் என்ற கொள்கையே முற்போக்கு வாதத்தின் சாராம்சமாகும். காலத்துக்காக காலம் முற்போக்கு என்ற சொல்லுக்கு உரிய பொருள் வேறுபடலாம். நமது காலத்திலே முதலாளித்துவ சமூக முறையில் இருந்து, சோசலிச சமூக முறையைக் மாறிச் செல்லும் போக்கினையே இது குறிக்கும். ஆகவே முற்போக்கு வாதம் தவிர்க்க முடியாமல் மார்க்ஸிய சித்தாந்தத்துடன் பிணைந்துள்ளது. அவ்வகையில் தசீய இலக்கியக் கோட்பாட்டைவிட முற்போக்கு இலக்கியக் கோட்பாடு திட்டவாட்டமான வரையறுக்கப்பட்ட அரசியல் சார்பு உடையதாகின்றது. ஈழத்து இலக்கிய விமர்சனத்துறையில் தசீய இலக்கியக் கோட்பாட்டைப் பிரசாரப்படுத்துவதில் முன்னணியில்

Written by - வ.ந.கிரிதரன் -

Tuesday, 09 April 2019 23:27 - Last Updated Saturday, 13 April 2019 07:24

அ.ந.க.வின 'தேசிய இலக்கியம்' (மரகதம் & 'ஈழத்து சிருஷ்டி இலக்கியத்துக்க்கு குழிதோண்டும் முயற்சி' (தினகரன் 2.1.1962) ஆகிய கட்டுரைகளும் முக்கியத்துப்பற்றுவை.

அ.ந.க தினகரன் பத்திரிகையில் தொடராக வளியான அவரது மனக்கண் நாவல் முடிவாக்குவந்தபோது எழுதிய முடிவாரை நாவல்கள் பற்றி வளியான சிறப்பான விமர்சனக் கட்டுரைகளிலொன்று. (அதனைப் பின்வரும் இணைப்பில் வாசிக்கலாம் :

http://www.geotamil.com/index.php?option=com_content&view=article&id=1433:2013-04-03-04-11-21&catid=25:2011-03-05-22-32-53&Itemid=47

) உதாரணத்துக்காக அக்கட்டுரையிலிருந்து அதன் முக்கியத்துவத்தைக் காட்டுவதற்காகக் கீழுள்ள பகுதியினதைத் தருகின்றனே :

"நாவலிலே நாம் எதிர்பார்ப்பது சூழல்கள் நிறைந்த ஒரு கதை; உயிருள்ள பாத்திரங்கள்; கண்முன்னே காட்சிகளை எழுப்பும் வரணனைகள் என்பனவாம். கதை இயற்கையாக நடப்பது போல் இருக்க வேண்டும். ஆனால் அதே சமயத்தில் அந்த இயற்கை சட்டமிடப்பட்ட ஒரு படம் போல் ஓர் எல்லகைக் கோடும் அழுத்தமும் பெற்றிருக்க வேண்டும். இன்னும் எந்தக் கதையுமே மனிதனிடத்தில் நடுசுநெகிழ்வகைக்கும் ஓர் இரக்க உணர்ச்சியைத் துண்டல வேண்டும். இதில் தான் ஒரு நாவலின் வற்றிய தேங்கியிருக்கிறதென்று சொல்லலாம். உண்மையில் மனித உணர்ச்சிகளில் இரக்கமே மிகவும் சிறந்ததென்றும் அதுவே ஒருவனது உள்ளத்தைப் பயன்படுத்தி அவனை நாகரிகனாக்குகிறதென்றும் கஹலாம். டேனிஸ் சனாரட் (Denis Sanarat) என்ற அறிஞர் நாவலின் இத்தன்மையைப் பற்றிப் பேசுகையில் "காதலர்களின் நடுசுடவைப்பற்றி வாசிக்கும் வாசகன் தனக்கண்ணில் நீர்பெருக்கிறானே, அது தான் நாவலாசிரியன் தன் உழைப்புக்குப் பெறும் பெரும் பரிசாகும்" என்று கஹுகிறார். ஷகேஸ்பியருக்குப் பின்னால் பாத்திர சிருஷ்டியின் பரப்பிலே ஆங்கில மொழிகண்டமகாமதேவை என்று கருதப்படும் சார்லஸ் டிக்கன்ஸ் (Charles Dickens) பெற்றவற்றைக் கூ, அவர் கதைகளில் இவ்வித இரக்க உணர்ச்சி விஞ்சியிருப்பதே காரணம், டிக்கன்ஸின் கதைகளில் இரண்டு பண்புகள் தலதெக்கி நிற்கின்றன. ஒன்று அனுதாப உணர்ச்சி, மற்றது உற்சாகமட்டும் நகைச்சுவை. உண்மையில் மனித வாழ்க்கைக் கேமதிப்பும் இன்பமும் நல்குவன இவ்விருபண்புகளும். விக்டர் ஹியூக்கோவின் "ஏழை படும் பாடும்" இவ்விருபேரணர்ச்சிகளையுமே பிரதிபலிக்கிறது." ('மனக்கண்' நாவலுக்கான தனது முடிவாரையில் அ.ந.க)

இவ்வைதவிர 'தேசிய இலக்கியம்' பத்திரிகையில் எழுதிய 'நான் ஏன் எழுதுகின்றனே?' போன்ற கட்டுரைகள், 'நாடகத் தமிழ்' (தமிழோசை), 'ஈழத்துத் தமிழ்க் கவிதை' பற்றிய கட்டுரைகள், மரகதம், பாரதி போன்ற சிறந்த இதழ்களில் எழுதிய கட்டுரைகள், நிலமதிப்புரைகள், திரைப்படங்கள் பற்றிய விமர்சனக் கட்டுரைகள், 'சுதந்திரன்' பத்திரிகையில் அவரது மொழிபெயர்ப்பில் 'நானா' தொடர் நாவலாக வளியவந்துகொண்டிருந்த காலகட்டத்தில் அவர் எழுதிய 'எமலி சோலா' பற்றிய கட்டுரைகள், 'பண்பிதர் திருமலரையர்' என்னும் பெயரில் 'சிலப்பதிகாரம்' பற்றிய எழுதிய கட்டுரைகள், கவிமணி தேசிக விநாயகம் பிள்ளையின் 'ஆதம் ஜோதி' நாடகம் பற்றி எழுதிய விமர்சனக் கட்டுரை, திருக்குறள் பற்றி, அரத்தசாத் திரம் பற்றி எழுதிய ஆங்கிலக் கட்டுரைகளும் இலங்கைத் தமிழ் இலக்கியத்துக்க்கு, இலங்கை இலக்கியத்துக்க்கு வளம் சேர்ப்பவை. இவ்விதமாக அ.ந.க அவர்கள் இலங்கைத் தமிழ் இலக்கியத்துக்க்கு ஆற்றிய பங்களிப்பு முக்கியமானது; விதந்தோட்படவது; காலந்தோறும் நின்வை கஹப்படவது.

